

דף מ.

עין משפט ז.

הו"מ סימן ל סעיף ב

ג. כיצד אחד אומר בניסן לזה ממנו, והשני אומר לא כי אלא באייר, או שהאחד אמר בירושלים הלוהו, והשני אמר לא כי אלא בלוד, עדותן בטלה. וכן אחד אמר חבית של יין הלוהו, והשני אומר חבית של שמן **ז** היתה **ח** עדותן בטלה.

אבל אחד אמר מנה שחור שהמעות הושחרו מחמת יושנן, **י** והשני אמר מנה לבן, או זה אומר בדיוטא העליונה היו כשהלוהו, והשני אומר **י** בדיוטה התחתונה היו, עדותן קיימת. וה"ה אחד אמר מנה הלוהו, והשני אמר מאתיים הלוהו, חייב לשלם מנה, שיש בכלל מאתיים מאה. וכן אחד אמר דמי חבית יין יש לו בידו, והשני אמר דמי חבית שמן בידו, ישלם בפחות שבדמים.

צ. הלשון היתה, מורה כאילו אמר לא כי, כ"כ הט"ז ואם אחד מעיד על חבית יין בניסן והשני על חבית שמן באייר והוא תבע את שניהם ולא אומר מתי, והעד השני לא אמר "לא כי", חייב ליתן לו הפחות, ובאומר לא כי, פשוט שעדותן בטלה. סמ"ע ס"ק ח'.

ק. ואפי' שבועה נגד העד א"צ, ואפי' תובעו שניהן כיון שחשיב הכחשה בדרישה עדותן בטלה לגמרי. סמ"ע ס"ק י'.

ר. והרמ"א הוסיף מהטור, שהתובע תובעו שניהם, וכתב הסמ"ע שאילו לא תבע שניהם אז העד האחד מוכחש מפיו של התובע, ועיין בב"ח מש"כ בזה וצ"ע. והסמ"ע הביא דעת הנ"י דס"ל דאחד אומר מנה שחור ואומר מנה לבן א"צ לתבוע שניהם, ולפ"ז כתב הסמ"ע דה"ה באומר אחד ק' והשני אומר ר' א"צ לתבוע שניהם, אם לא שמעידים בפירוש על זמנים מתחלפים. ועיין בקצות שהביא ראייה לעיר שושן שחלק על הסמ"ע.

ש. אם המקומות קרובים שאפשר לראות מזה לזה, כ"כ הטור והביאו הרמ"א. ואם א"א לראות זה מזה הוי הכחשה במקום, והוי דו"ת. כ"כ הסמ"ע ס"ק י'.